

Като е тука дума-та за мѣсячинѣ-тѣ не ще да е злѣ да прикажемъ и какъ става та понѣкога тамъ, дѣто е мѣсячина-та свѣтла и лѣскава, веднага земе да ся прѣмрѣжава и ся затуля. Такъво нѣщо ся случва и съ слънце-то, та тамъ, дѣто грѣе и лѣщи веднага ся затуля, като да е теглена прѣдъ него нѣкоя застилка. Прости-ти не знаѣтъ какъ става това чюдо зато много ся плашаютъ, а като не умѣѣтъ да си го истлѣкуватъ мыслятъ и вѣрватъ, че вѣщицы сваляли мѣсячинѣ-тѣ за да ѣ доять и да си вадятъ съ неѣ очи-ты. Срамота и грѣхота е и да помисли чловѣкъ, че вѣщицы могѣтъ да ся брѣкатъ на Божи-ты работы и да свалятъ и да качватъ мѣсячинѣ-тѣ, и азъ вървамъ, че ако ви раскажѣ какъ става това нѣщо, вые и сами щете ся смѣете на ума на тыя глупавы хора, кои-то ся боятъ отъ вѣщицы да не бы да свалятъ мѣсячинѣ-тѣ.

Вые вече знаете, че мѣсячина-та отъ само себе е тъмна, а дѣ-то свѣти, то става, че слънце-то ѣ грѣе и свѣтлина-та му отскача отъ неѣ. И кога-то ся мрѣкне на земѣ-тѣ та стане нощъ слънчеви-ти шипове (лучи) пакъ удрятъ изотдолъ възъ мѣсячинѣ-тѣ и отскачатъ отъ неѣ, и тя така ни ся види. Това става както кога ся обрѣнемъ грѣбомъ камъ огъня на глядамы другого, кой-то ни стои на срѣщѣ съ лице, обрѣнѣто камъ огъня. Ние щемъ го видимъ добрѣ до кога-то свѣти огънь въ лице-то му; нѣ ако му ся прѣпрѣчимъ така що-то да му не свѣти огънь въ лице-то на она чловѣкъ, ние нѣма да го видимъ добрѣ и да го различимъ. Мѣсячина-та непрѣстайно ся върти около земѣ-тѣ; въ обыкаленіе-то си кога дойде така, що-то земя-та остане посрѣдъ и ѣ ся испрѣчи право между неѣ и слънце-то, то явно е, че